

А. СОФРОНИЕВ

46

5

С Г Н Б
Градски архив
Бр. _____
от _____
№ _____

ЧЕРВЕНОФЛОТСКА ПЕСЕН

В морето безкрайно и синьо,
на вихрите морски с дъха,
през кърви и мъки премина
първичната морска душа.

Бучи нова бурия в простора,
и облаци трупат кълба,
и плува далеч като кораб
моряшката лиха съдба.

Не знаеш, душа краснофлотска,
какво те очаква в света -
къде ли последната котва
ще спустнеш далеч от брега.

И колкото нам да е тежко,
сърдцето не плаче все пак -
че простата морска фланелка
е радост за всеки моряк.

